

det er grundet paa meget omhyggelige Overveielser. Forslaget gaaer ud paa at henlægge, for at jeg skal udtrykke mig kort, Klassifikationen fra Grundene til Bygningerne, eller at gjøre den anvendelig for begge. Hvis jeg kan gaae ind paa Forslaget, vil jeg foretrække at lade Klassifikationen af selve Grundene falde bort og derimod blot anvende Principet paa Eiendommene. I det Foredrag, det ærede Medlem derom holdt, fremhævede han et andet Punkt, der ikke berøres af dette Spørgsmaal, nemlig Forholdet mellem Kjøbstadjorden og den Kjøbstadgrund, der skal sættes i Hartkorn. Det er ganske vist og har ingenlunde været mig ubekjendt, at det paa mange Steder vil medføre en ikke ubetydelig Skatteforøgelse, paa sine Steder en ligefrem Skatteindspørelse med Hensyn til de Kjøbstadjorder, der tidligere have svaret liden eller ingen Skat. Men for det Første troer jeg, at det i og for sig er retfærdigt, og navnlig fremtræder Retfærdigheden i allerstærkeste Grad der, hvor Kjøbstadjorder ere blevne afstilte fra de Matrikulnummere i selve Byen, hvortil de tidligere hørte. Saa længe de endnu hørte sammen, var det af mindre Betydning, om en Mand af et Steb svarede en større Grundskat, end der vilde kunne pålægges ham, dersom han ei tillige eiede Kjøbstadjord, hvoraf ingen Skat ellers svaredes; men naar dette Vaand løses — og at det vil løses ligger i den hele Udvikling og er ogsaa forudsat her i Loven — saa indtræder den store Uretfærdighed, at der paa en Maade bliver fuldkommen skattefrie Indvaanere i hver Kjøbstad; thi det maa erindres, at efterat Konsumtionen er ophævet og Næringsloven traadt i Kraft, kan der paa Kjøbstadjorderne drives ikke blot hvilket som helst Haandværk, men ogsaa Handel og andet Næringsbrug i en hvilken som helst Udstrækning, og saa er det kun retfærdigt, at disse beskattes ligesaa vel som den egentlige Kjøbstadgrund. De af det ærede Medlem anførte Tal vare imidlertid — uagtet jeg selvfølgelig ikke nøiagtig har kunnet revidere dem — forsaavidt ikke rigtige, som han f. Ex. for Helsingørs Vedkommende udfandt, hvad der

vilde komme til at hvile paa hver Tønde Hartkorn Kjøbstadjord ved ligefrem at dividere det samlede Beløb af hele Grundskatten med Antallet af Tønder Hartkorn, og saaledes fik ud, at Skatten for Helsingør vilde blive 40 Rd. pr. Tønde Hartkorn; denne Beregning er aabenbar kun rigtig under den Forudsætning, at de egentlige Kjøbstadgrunde blive beskattede paa samme Maade som Kjøbstadjorderne; Skatten bliver da ligefrem at dividere med Antallet af Tønder Hartkorn. Men dette er ikke Tilfældet, thi for det Første sættes de bebyggede Kjøbstadgrunde uden Hensyn til deres Produktions-evne til Taxt 24, hvilket endogsaa skal gjælde om Haver, og for det Andet kommer Klassifikationen til; men i samme Grad, som det er Grundene, der komme til at bære den større Deel af Skatterne, i samme Grad bliver Kvotienten pr. Tønde Hartkorn mindre. — Jeg seer forøvrigt ikke, at hele dette Mellemværende mellem Kjøbstadjord og Grunde egentlig berøres af det Spørgsmaal, han har bragt paa Bane.

Det er nok muligt, at den Forskjel, der er i Eiendommens virkelige Salgsværdi — og det er vel en Overveielse deraf, der har ført det ærede Medlem til at stille sit Forslag — vilde gjøre det ønskeligt at søge at anvende Taxation; en saadan vilde iøvrigt umuligt kunne gjentages jævnlige, og man vilde saaledes derved ligesaa lidt ramme det absolut Rigtige som ved at holde sig til Assuranceværdien. Spørgsmaalet er nu, om den Forskjel, som Beliggenheden udøver paa den virkelige Værdi i Handel og Wandel, ikke hellere maatte gjøres gjældende ved Ansættelsen af Bygningerne end ved Ansættelsen af Grundene, og da, skal jeg bemærke, er det naturligt, at det steer ved Grundene; thi det er Grundene, der have den forskjellige Beliggenhed, og som Følge deraf den forskjellige Værdi, og Bygningerne ere forsaavidt kun Appartimentier til dem. Dette skal jeg imidlertid ikke urgere, men kun gjøre opmærksom paa, at i Reglen — og Andet kunne vi ikke tale om, hvor vi skulle give eensartede Forskrifter for Forhold, som ere saa aldeles